

Sexagesima

Psalmer: 64:1-4, Ps33, L2, 374, 70, 375

Texter: Jer 23:23-29, Hebr 4:9-16, Joh 6:60-69

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Nådens Gud, kom med ditt levande ord som skapar tro, upprättar och förnyar. Låt ordet beröra oss och bli till frälsning för Jesu Kristi skull. Amen.

Med fem kornbröd och två fiskar hade Jesus mättat femtusen män. När folket såg undret och ätit sig mätta ville de göra Jesus till sin kung. Men han drog sig undan. Nästa dag sökte de efter honom och fann honom i Kapernaum. De var hungriga och ville ha en portion till. Men Jesu sa: *Arbeta inte för den mat som tar slut, utan för den mat som består och ger evigt liv och som Människosonen ska ge er.* Sedan höll Jesus en utförlig predikan om den mat som består och ger evigt liv och som han ger.

Han lärde folket att han blivit sänd av Gud för att ge världen liv, att Gud utvalt de människor som ska komma till tro och att Gud väcker tron på honom i deras hjärtan. De som tror på Jesus äger evigt liv och han ska uppväcka dem på den yttersta dagen. Alla de som Fadern fört till tro på Sonen är helt trygga; Sonen ska helt visst bevara dem till evigt liv. Han ska inte förlora någon enda av dem som tror på honom. Det är genom tron på Jesus vi får evigt liv och inte på något annat sätt. Han är Gud och människa i en person och han har utgett sig själv som ett syndoffer för att världen ska leva genom honom. Jesu predikan i Johannes 6 är en av de allra underbaraste predikningar vi kan läsa och det renaste evangelium. Det är en predikan ur Jesu egen mun att läsa om och om igen.

Men Jesus illustrerade också sin predikan med ett exempel. Jesus hade mättat femtusen män med fem kornbröd. Med andledning av undret de sett och deras behov av mat gör Jesus en liknelse och jämför tron som tar emot honom med att äta och dricka. Han sa: *Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet ska leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen ska leva*" (6:51). Men han är övertydlig på den punkten att han inte talar om vanligt ätande och drickande utan gör en liknelse med tron som tar emot honom. Jesus sa: *"den som tror på mig ska aldrig någonsin törsta"* (v35). Och han upprepade: *"Den som tror har evigt liv"* (v47). Ändå blev han missförstådd

Jesus framställde tron som ett ätande och drickande. Och det är en mycket pedagogisk, åskådlig illustration. Den undervisar oss om trons natur. Precis som vi genom att äta tar emot och tillgodogör oss kraft och näring av brödet så tar vi genom tron emot de andliga välsignelser Kristus ger. Utan mat svälter vi ihjäl, utan tron på Kristus dör vi den eviga döden. Det som ger kraft och liv finns inte inom oss utan kommer till oss och vi tar emot det. Den som ger oss andligt och evigt liv är Kristus som kommit ned från himlen för att vi ska leva. Vi tar vi emot och tillgodogör oss de välsignelser han ger genom tron på honom. Denna frälsningsväg utesluter all slags förtjänst, för som sagt, det som ger liv finns inte inom oss utan kommer till oss. Kristus är den som ger oss det evigt livets gåva. Det eviga livet har Kristus vunnit åt oss genom att utge sin kropp som ett syndoffer och vi tar emot hans frälsning på inget annat sätt än genom tron på honom.

Jesus hade fortsatt sin undervisning i Kapernaums synagoga. Det var en härlig predikan och det renaste evangelium. Men där evangeliet framställs rent och klart blir allt som folk vill berömma sig av inför Gud värdelöst och alla andra frälsningsvägar uteslutna. Det är en svår tanke, de flesta kan inte fatta det. Det är en onaturlig tanke för den naturliga människan. Men vi blir lite förvånade över att inte bara folk i allmänhet utan också de som följt Jesus reagerade negativt på hans predikan. *"Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?"* sa de. Två trosuppfattningar som utesluter varandra går nu skilda vägar. Den som tror på Jesus älskar att höra honom. Den som tror sig ha något att berömma sig av inför Gud står inte ut med att höra honom. Jesus hade gång på gång lovat evigt liv till var och en som tror på honom. Han hade försäkrat att alla som tror på honom kunde vara helt trygga, att han helt visst skulle bevara dem och ge dem evigt liv. Ändå tyckte många av hans lärjungar att det var ett hårt tal som de inte stod ut med att höra.

Vad beror anstöten på? Varför tar man anstöt av löftet om evigt liv för Jesu skull. Människor som kämpar och sliter för att uppnå en egen rättfärdighet tål inte höra att det är värdelöst. De tål inte att höra att människan inte kan förtjäna livet. De tål inte att höra att vi får evigt liv uteslutande genom tron på Kristus.

Jesus förstod att många lärjungar var upprörda över undervisningen. Han frågade dem: *"Tar ni anstöt av det här? Vad ska ni då säga, när ni får se Människosonen stiga upp dit där han redan var? Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta. De ord som jag har talat till er är Ande och liv. ...Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."*

När Jesus säger: *"köttet är inte till någon nytta"* använder han ordet kött på samma sätt som Bibeln gör på många andra ställen. *Köttet* är vår syndiga natur och vår

naturliga vilja och förmåga. Det är allt som vi är och har i oss själva. Visst kan vi arbeta, och uträtta mycket som är nyttigt och nödvändigt för vårt dagliga liv. Men nu talar Jesus om andliga ting och det eviga livet. Det är utom räckhåll för vår förmåga. I andliga ting är vår förmåga till ingen nytta. Det är Anden som ger liv och den helige Ande ger oss evigt liv genom evangeliets predikan. Kristi ord är Ande och liv.

Jesus framhöll att orsaken till människans frälsning ligger helt och hållet hos Gud. Han sa: "*ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern*". Frälsningen finns endast hos Kristus och den blir vår genom tron på honom. Det är vi som tror men det är inte vi som åstadkommer tron. Tron är något som den helige Ande tändar i våra hjärtan. Och det är inte en slump eller tillfällighet att Anden ger oss detta, inte heller beror det på oss. Det beror på att Fadern genom sin Ande för oss till Kristus så att vi kommer till honom. Det är en stor trygghet för oss eftersom år frälsning inte beror på vår vacklande förmåga utan tryggt vilar i den treenige Gudens hand. Vår tro och vår frälsning är ett verk av Fadern, Sonen och den helige Ande.

Men som sagt, många tar anstöt av evangeliet. Många som tidigare följt Jesus tog anstöt av hans predikan och lämnade honom. Jesus frågade de tolv: "*Inte vill väl också ni gå bort?*" Simon Petrus svarade honom: "*Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige.*"

Simon Petrus blev de tolv lärjungarnas talesman, men inte bara deras utan också vår. Kristus har lovat och sagt: "*Ty detta är min Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror på honom ska ha evigt liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.*" (Johannes 6:40) Detta löfte om evigt liv genom tron på Kristus är säkert och visst och det enda som ger verklig tröst mot synd och död. Ingen annanstans och hos ingen annan finns hjälp och tröst mot synden och döden. Petrus ger uttryck för en enkel regel som vi också ska hålla fast vid i livets alla situationer: Vi ska hålla oss till Kristus och hålla fast vid hans ord. Till vem skulle vi annars gå? Jesu ord är det eviga livets ord.

Vår predikotext avslutas med en varning från Jesus för att överge denna enkla regel. "*Har jag inte själv valt ut er tolv? Och en av er är en djävul!*" Han syftade på Judas, Simon Iskariots son, som skulle förråda honom.

När Petrus sa: "*Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord...*" trodde han att han talade å allas vägnar och inneslöt alla lärjungarna i ordet *vi*. Men han misstog sig. Elva av lärjungarna var trygga eftersom de höll fast vid Kristi ord. Men en av dem, Judas Iskariot, hade i sitt inre övergett denna enkla regel. Och där

man inte håller fast vid Kristi ord där ger man fritt spelrum åt djävulen. Judas höll inte fast vid Kristi ord och han blev själv en djävul som till slut förrådde Jesus. Allt detta var dolt för Petrus. Judas lurade honom. Men han lurade inte Jesus för han vet vad som finns i varje människas hjärta och han känner de sina. Egentligen lurade han bara sig själv. Genom att överge Kristi ord så berövade han sig själv livet.

Vi ska hålla fast vid den enkla regel som Petrus framställde. Vi ska göra så i livets alla skeenden, de ljusa likväl som de mörka och svåra. Petrus bekännelse är en väldigt fin bekännelse: *”Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord”*. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för att du vunnit frälsning åt oss genom ditt offer. Vi tackar dig för ditt ord som ger oss tron. Ditt ord är Ande och liv. Bevara oss så att vi hela tiden håller fast vid ditt ord. Du är Guds helige. Dig tillhör äran i evighet. Amen